Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

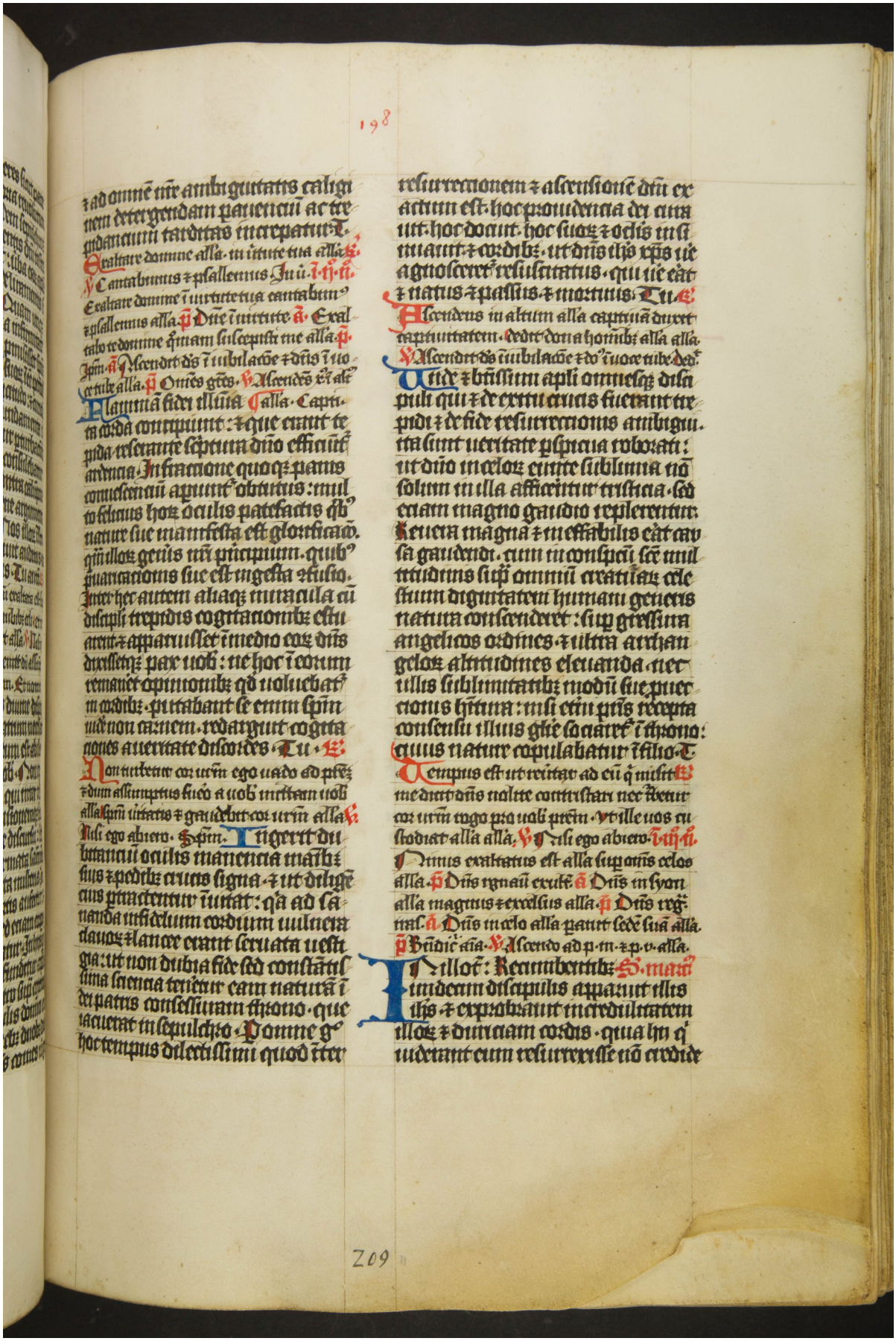

198

ꝛ ad omnē tūr ambiguitatis caligi
nem deterrendam patientiam ac tre
pidantium tarditas increpatur. T.
Exultare domine alla in iustitia tua alla. ℣.
℣ Cantabimus ꝛ psallemus in iu. i. h. ii.
Exultare domine i iustitia tua cantabimus
ꝛ psallemus alla. ℣ Dñe i iustitia tua. ā. Exal
tabo te domine quoniam suscepisti me alla. ℣.
Jōn. ā. ℣ Ascendit ds i iubilacōe ꝛ ds i vo
ce tube alla. ℣ Omnes gēs. ℣ Ascendēs et alle
Plaguntur fidei illius ℣ alla. Capiti
bus corda concipiunt: ꝛ que cunt re
pida ulcerante septum dūo efficiūt
ardua. In fractione quoq; panis
conscendant aquilone obstinis: mul
to clinius hos ocilis patefactis qb
natur sue in manifesta est glorificatio.
qm illos geris nū principium. quib
puanacionis sue est ingesta stultio.
Inter hec autem aliaq; mirabilia ci
dilapsi trepidis cogitacionib; etiam
arma ꝛ apparuisset i medio eor ds
dixisset: pax vob: ne hoc i eorum
remanēt cpuinonib; qd volebat
in cordib: putabant se enim spm
uā non carnem. redarguit cogita
ciones a ueritate dilordes. Tu. ℣.
Non turbetur cor ueū ego vado ad pre
ꝛ dum assumptus fuero a vob: mittam vob
alla spm ueritatis ꝛ gaudebit cor ueū alla. ℣.
Nisi ego abiero. ℣ spm. Vigerit du
bitantiū ocilis manentia mabi
lis ꝛ pedib: arcus signa. ꝛ ut diligē
cius pruderentur iunat: qa ad sa
nanda infidelium cordium vulnera
dauos ꝛ lanceae erant seruata uesti
gia: ut non dubia fide sed constantis
sima licencia teneatur cum natura i
dei patris consellium thono. que
iacuerat in sepulchro. Domine g
hoc tempus dilectissimi quod iter
resurrectionem ꝛ ascensionē dñi ex
actum est. hoc prouidencia dei cum
ut. hoc docuit. hoc suos ꝛ oclis in si
muauit ꝛ cordib: ut dñs ihs xps sic
agnoscerēt resuscitatus. qui sic eat
ꝛ natus ꝛ passus ꝛ mortuus. Tu. ℣.
Ascendens in altum alla captiua duxit
captiuitatem. dedit dona hominib: alla alla.
℣ Ascendit ds i iubilacōe ꝛ dō i voce tube. ded.
Unde ꝛ bēssimi apli omnesq; dis
pulli qui ꝛ de cruce cruces fuerunt ur
pidi ꝛ de fide resurrectionis ambigui
tatis sunt ueritate pspicua roborati:
ut dūo in eloq; cunte sublimia nō
solum in illa afficiuntur tristicia. sed
etiam magno gaudio repleretur:
Reuera magna ꝛ inestimabilis eat cau
sa gaudendi. cum in conspectu sce mul
titudinis supi omniū creaturaq; cele
stium dignitatem humanam generis
natura conscenderet: sup gressus
angelicos ordines. ꝛ ultra archan
gelorum altitudines eleuanda. nec
illis sublimitatib; modū sue pnec
cionis hūana: nisi etiam pris recepta
consensu illius glie locaret i thono:
quius natura copulabatur i filio. T.
Tempus est ut redeat ad eū q misit. ℣
me dicit dūs nolite contristari nec timeat
cor ueū ego pro vobis pceū. ℣ ille vos cu
stodiat alla alla. ℣ Nisi ego abiero. i. h. ii.
Dominus exaltatus est alla sup omnes celos
alla. ℣ Dūs regnauit exult. ā. Dūs in syon
alla magnus ꝛ excelsus alla. ℣ Dūs regnat.
ā. Dūs in celo alla paruit sede sua alla.
℣ Benedic aia. ℣ Ascendo ad p. m. ꝛ p. v. alla.
Illoc: Recumbentib; S. mar
tino dum dilcipulis apparuit illis
ihs ꝛ exprobauit incredulitatem
illoꝝ ꝛ durciam cordis. quia hos q
uidemant eum resurrexisse nō credide